

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 9:

Forespørgsel til integrationsministeren [om udlændingeloven].

Af Elsebeth Gerner Nielsen (RV), Lotte Bundsgaard (S), Steen Gade (SF) og Jørgen Arbo-Bæhr (EL) m.fl.

(Forespørgslen anmeldt 15/3 2005).

Formanden:

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (*Ophold*). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 38: Forslag til lov om social service.

Af socialministeren (Eva Kjer Hansen).

(Fremsat 24/2 2005).

Sammen med denne sag foretoges:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 39: Forslag til lov om ændring af lov om retssikkerhed og administration på det sociale område og andre love. (Konsekvensrettelser på det sociale område som følge af kommunalreformen).

Af socialministeren (Eva Kjer Hansen).

(Fremsat 24/2 2005).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Hans Andersen (V):

Venstre vil med kommunalreformen fortsat udvikle den offentlige sektor, så borgernes behov og forudsætninger altid er udgangspunktet for de sociale serviceydelser. Samtidig sikres med disse lovforslag, at den eksisterende sociale faglighed og ekspertise bevares i den nye struktur, og at der skabes rammer, som skal fremtidssikre udviklingen af den viden og faglighed, som hele tiden skal gøres bedre og mere kvalificeret til at møde udfordringerne i den sociale indsats.

L 38 og L 39, som vi behandler i dag, er den lovgivningsmæssige gennemførelse af kommunalreformen på det sociale område. Med den

nuværende struktur kan man som borger med behov for hjælp nemt opleve gråzoner, kasse-tænkning, uklar ansvarsplacering og manglende overblik hos de ansvarlige myndigheder.

Kl. 10.05

Vi kender eksemplet med familiefaren, der har behov for et alkoholbehandlingstilbud hos amtet, og hvor resten af familien – måske især børnene – har brug for, at kommunen støtter dem i hverdagen. Her er der behov for, at familien i fremtiden kun skal kontakte én myndighed, nemlig kommunen, der til gengæld har det fulde ansvar for at tænke i helhedsløsninger til familien.

Vi kan på socialområdet gøre det langt bedre end i dag.

Med lovforslagene skaber vi en entydig ansvarsplacering, et meget længe ønsket samlet overblik over det sociale område, og så vil viften af tilbud, både hvad angår kvalitet og fleksibilitet, blive større. I og med at kommunen får hele ansvaret for alle sociale tilbud, vil vi også opleve, at flere mennesker får tilbudt helhedsløsninger. Borgeren skal kun henvende sig ét sted for at få hjælp. Det indebærer også en styrkelse af borgerens retssikkerhed, fordi netop ansvaret for alle afgørelser og tilbud til borgeren samles ét sted.

De nye rammer for den sociale service indebærer følgende:

Kommunerne får et samlet ansvar for at træffe afgørelse om borgerens visitation til et tilbud, herunder at føre tilsyn med den enkelte borger.

Kommunerne får ansvar for at sikre, at der er relevante sociale tilbud til borgeren samt ansvar for finansieringen af tilbuddene.

Kommunerne har dermed pligt til at sørge for, at der er de nødvendige tilbud til stede enten i form af kommunens egne tilbud eller ved køb af pladser i private tilbud, regionale tilbud eller tilbud i andre kommuner.

De fremtidige regioner skal som udgangspunkt overtage driften af de amtslige tilbud på nær tilbuddene til børn og unge med sociale og adfærdsmæssige problemer, som overtages af kommunerne.

Regionerne får en forsyningspligt til at levere tilbud til kommunerne og pligt til at sikre en faglig udvikling af regionens tilbud. Det skal fastlægges i den årlige rammeaftale mellem kommuner og region, og driften af regionens tilbud finansieres ved takstbetaling fra kommunerne.